

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.088/2025/8.

A felperes:

Felperes1 (cím7)

A felperes jogi képviselője:

Oppenheim Ügyvédi Iroda

(cím4, ügyintéző: dr. Kiss M. Tibor ügyvéd)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda

(cím6; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Győri Törvényszék P.20.146/2025/4.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 5.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-ot (cím8), hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 410.037 (négy százötven ezer-harminchét) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak az ítélet jogerőre emelkedését követő 60 napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket; az illeték megfizetésekor a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adószámát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint a felperes 2017-2022 között a Bizottság1 elnöke volt.

[2] Az alperes internetes oldalán 2025. február 21. napján megjelent a „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el” című cikk. A cikk „nyerészkedés” alcímmel és megjelöléssel hivatkozott a műsor1 című műsorra, amely azt közölte, hogy a felperes összesen 125.68 millió forintot vett ki a szervezet kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járulékokkal. A cikk közölte azt, hogy a felperes a Bizottság1 élén nemcsak megbukott, de nyerészkedett is: ...a műsor1 című műsorra hivatkozva közölte, hogy a felperes évről évre csaknem megduplázta fizetését, ezenkívül napi díjakból csaknem kilencmillió forintot szedett össze, emellé pedig különböző juttatásokat is kiutalt magának;... a felperes 2017-2022 között vezette a Bizottság1-et és ez idő alatt a szervezet forrásait saját előnyére fordította; ... fizetése és juttatásai folyamatosan nőttek, miközben a magyar sport támogatása háttérbe szorult; ...a pénzügyi trükközések miatt végül vállalhatatlan lett a helyzete és kénytelen volt távozni; ...a közel egymilliárd forintos ingatlan felhúzását állami forrásból fedezte. A cikk azt a hamis látszatot keltette, hogy a felperes törvénytelen eszközökkel jutott ehhez a pénzhez.

[3] Az alperes kiadója a cég1 Zrt. A felperes a megjelent cikk vonatkozásában az alperestől helyreigazítást kért. A felperes kérelmét az alperes 2025. március 21. napján átvette, arra nyilatkozatot nem tett, a kért helyreigazítást nem közölte.

[4] A felperes kereseti kérelmében kérte az alperes kötelezését a helyreigazító közleménynek a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a alperes1.hu oldalon a cikk megjelenési helyén, azaz a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon való megjelentetésére 5 napon belül:

„A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el, ezzel azt a hamis látszatot keltve, hogy törvénytelen eszközökkel jutott hozzá azon összeghez, ami őt a 2017-2022. januári időszakban betöltött Bizottság1 elnöki tisztsége alapján jogszerűen járó tiszteletdíjként, illetve költségtérítés formájában megillette. A valóság ezzel szemben az, hogy Felperes1 a Bizottság1 elnökeként kizárólag a jogszabályok és a Bizottság1 belső szabályzataival összhangban járó pénzbeli juttatásokban részesült, vele szemben a Bizottság1 pénzügyi gazdálkodását érintő kérdésekben semmilyen vizsgálat vagy büntetőeljárás nem volt és jelenleg sincs folyamatban.”

Felperes kérte azt is, hogy az alperes a hivatkozott cikkbe helyezzen el egy olyan linket, amely közvetlenül elérhetővé teszi a helyreigazító közleményt mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig. Felperes hivatkozása szerint az alperes által híresztelt tényállítás valótlan, azt a hamis látszatot kelti, hogy a felperes bűncselekmény útján szerzett meg közpénzt.

[5] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes (mint a Bizottság1 volt elnöke és mint olimpikon) közszereplőnek minősül, így az őt ért kritikák kapcsán fokozott tűrési kötelezettsége van. Álláspontja szerint a politikai vitákról szóló közlésekben vizsgálni kell azt, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára. A sérelmezett kijelentés véleménynyilvánításként értékelendő. A cikkben hivatkozott riport az újságíró véleményét, kritikáját fogalmazta meg úgy, hogy a felperes 125 millió forint közpénz vett fel a Bizottság1 elnökeként. Alperesi álláspont szerint a „közpénzt tüntetett el” kifejezés nem kelti annak látszatát, hogy az érintett törvénytelen eszközökhöz folyamodott volna, bűncselekményt követett volna el. A helyreigazító közlemény valóságközlés-része meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtóhelyreigazítás jogintézménye indokol.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül tegye közzé a alperes1.hu oldalon a 2025. február 21. napján megjelent „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el” című cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a cikk megjelenésének helyén kommentár nélkül az alábbi helyreigazító közleményt:

[7] „A 2025. február 21. napján megjelent „A Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el” című cikkben, azzal, hogy azt a tényt híreszteltük, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el, azt a hamis látszatot keltettük, hogy a felperes törvénytelen eszközökkel jutott ehhez a pénzhez.”

[8] Kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest, hogy a hivatkozott cikkben helyezzen el egy olyan linket, amely közvetlenül elérhetővé teszi a helyreigazító közleményt mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig. Ezt meghaladóan a bíróság a felperes keresetét elutasította.

[9] Kötelezte a cég1Zrt.-t, hogy fizessen meg 36.000 forint feljegyzett eljárási illetéket, valamint a felperesnek 15 napon belül 1.224.199 forint perköltséget. Megállapította, hogy ezt meghaladóan a peres felek maguk viselik az eljárás során felmerült költségeiket.

[10] Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a sajtóhelyreigazítás iránti perben a bíróságnak a felperes által sérelmezett kijelentéseket kell vizsgálnia, azok jelentéstartalmát a cikk tartalmának szövegösszefüggésében kell értékelnie.

[11] A felperes a hivatkozott alperesi cikkből azt sérelmezte, hogy alperes – a műsor1 című műsorra utalva – azt a kijelentést tette, hogy a Párt1 új embere 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A cikkből egyértelműen kiderül, hogy a „Párt1 új embere” kifejezés a felperest takarja, a cikk a felperest meg is nevezi, továbbá az is kiderül, hogy a 125 millió forinthez a felperes a Bizottság1 elnökeként jutott hozzá.

[12] Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett kijelentés tény. Rögzítette, a tény olyan kijelentés, amelynek tartalmát objektíve bizonyítani lehet. Annak a kijelentésnek a tartalma, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el, bizonyítható. Az alperesi hivatkozással ellentétben ez a kijelentés nem vélemény, kritika a felperessel szemben, hanem tényállítás a felperes Bizottság1 elnökként végzett tevékenységéről, annak eredményéről, ezért a sérelmezett kijelentés – mint tényállítás – sajtóhelyreigazítási eljárás tárgyát képezheti.

[13] Rámutatott az ítélet indokolásában, hogy az alperes által hivatkozott 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat meghatározta azt, hogy a politikai viták közlése milyen módon minősülhet jogszerűnek, ugyanakkor a perbeli cikk semmilyen formában nem utal arra, hogy a sérelmezett közlés egy politikai vita részeként jelent volna meg. Ennek megfelelően az alperes által közölt tényállítás valóságtartalmát az azt közlő alperesnek kell bizonyítania, azok valótlanságáért az azt közlő alperesnek kell helytállnia. Rögzítette, hogy a bíróság a sajtóhelyreigazítási per perfelvételi tárgyalásán tájékoztatta az alperest (akinek képviselője szabályszerű idézést kapott, de nem jelent meg a perfelvételi tárgyaláson) bizonyítási kötelezettségéről, alperes bizonyítási indítványt nem tett. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes által hivatkozott tényállítás valóltan.

[14] Ezt követően az elsőfokú bíróság azt a felperesi hivatkozást is vizsgálta, hogy a valóltan tény (125 millió Ft közpénz tüntetett el) mire utal, minek a látszatát kelti. Ennek során kiemelt jelentőséget tulajdonított a cikk egyéb kijelentéseinek és mindezeket abban az összefüggésben értelmezte – ahogyan az alperesi ellenkérelem is hivatkozik erre -, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz az átlagember (ahogyan alperes megjelölte: választópolgárok) számára. A műsor1 műsor – és a cikken keresztül az alperes – arra kívánt utalni, hogy a felperes a Bizottság1 elnökeként milyen összegeket vett fel, azonban a cikk kijelentéseinek szóhasználata (trükkös fizetésemelés, nyereszkesedés, juttatásokat utalt ki magának, a pénzügyi trükközések miatt vállalkozhatatlan lett) mögöttes tartalmat hordoz és a „közpénzt tüntetett el” kifejezés a cikk címében kiemelten megjelenve ezt kívánja felerősíteni. Amennyiben a cikk csak arról szándékozott volna beszámolni, hogy a felperes 125 millió forintot kapott, mint a Bizottság1 elnöke, úgy ez a szóhasználat indokolatlan lett volna. A szóhasználatból következően a cikk arról kívánt, hogy a felperes törvénytelen

eszközökkel, akár bűncselekmény elkövetésével jutott 125 millió forinthez, ezt a mögöttes tartalmat kívánta erősíteni valamennyi kifejezése. A „közpénz eltüntetése” kifejezés eleve nem olyan magatartásra utal, amely a közpénzhez való hozzájutás a törvényeknek, erkölcsi értékítéletnek megfelelő módját jelentené. A sérelmezett kifejezés nem tekinthető pusztán balul sikerült szóhasználatnak sem, mivel a cikk valamennyi állítása az ilyen értelmű használatra utalt. Mindezek alapján állapította meg az elsőfokú bíróság ítéletében, hogy a 125 millió forint közpénz eltüntetésére vonatkozó kijelentés valótlan tényállítás, amely annak a látszatát kelti, hogy ehhez a pénzhez a felperes törvénytelen eszközökkel jutott. Az alperes a hivatkozott cikkben valótlan tényállításokat híresztelt, azt közölte, amit a műsor1 műsor már közölt. Az alperes ezen magatartása a műsor1 által állított kijelentés híresztelése, amely az előbbiek szerinti hamis látszatot keltette.

[15] A bíróság megítélése szerint a felperes a Bizottság1 elnökeként a javadalmazásáról határozó elnökségi ülésen közéleti szereplőnek minősült. A közéleti szereplő személyiségi jogainak védelme a Ptk. 2:44. §-a alapján korlátozott. Ugyanakkor a közéleti szereplő sem köteles tűrni a személyét érintő olyan valótlan tényállítást, vagy valótlan tény híresztelését, amely sértő rá nézve és nem a közéleti szerepvállalásának kritikáját, bírálatát tartalmazza, hanem a valótlan kijelentésen keresztül a lejáratására irányul. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperest nem terhelte fokozott tűrési kötelezettség a sérelmezett tényállítás személyiségi jogsértő mivoltát illetően.

[16] Az általa meghatározott szövegű helyreigazító közlemény kapcsán az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tényállításokat és – a felperes kérelmétől függően – a valós műsor1et tartalmazhatja. [Pp. 496. § (4) bekezdés b) pontja] A közlemény akkor töltheti be rendeltetését, ha a szövegezése egyértelmű és közérthető. Mivel a felperes által sérelmezett kijelentés a 125 millió forint közpénz eltüntetése kijelentéssel keltett hamis látszatot, így a helyreigazító közlemény csak ezt tartalmazza.

[17] Kitért az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes kérte a valós műsor1 közlését is, erre azonban csak abban a terjedelemben látott lehetőséget, amely a sérelmezett kijelentések tárgykörén belüli és a peres eljárás adataiból megállapítható. A bíróságnak nem állt rendelkezésére ebben a körben semmilyen adat, amelyet akárcsak mérlegeléssel értékelhetett volna. Az eljárás során nem váltak ismertté a Bizottság1 gazdálkodásának részletei, így nem állapítható meg, hogy a felperes milyen módon részesült pénzügyi juttatásokban, illetve arra sem volt adat, hogy a felperessel szemben ezzel kapcsolatos eljárások indultak-e. Mindezek alapján a bíróság a közzéteendő helyreigazító közleményből mellőzte a felperes által valós műsor1ként állított részt. A bíróság álláspontja szerint a sajtóhelyreigazítás iránti per tárgyát a valótlan tényállítás, illetve a hamis színben feltüntetett tényállítás képezi, a valósnak állított műsor1 vonatkozásában esetlegesen szükséges bizonyításra a peres feleket tájékoztatnia nem kell.

[18] Mivel ez a módosítás a helyreigazítás érdekét nem érinti, így az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes teljes egészében pernyertesnek tekintendő.

[19] A bíróság a helyreigazítás terjedelmét illetően abból indult ki, hogy amennyiben valótlan tényállítások jelennek meg az internetes oldalon, úgy annak helyreigazítása során

minden lehetséges eszközt fel kell használni annak érdekében, hogy a helyreigazítás mindazokhoz eljuthasson, akikhez az eredeti, valótlan tényközlés is eljutott. Mivel ez a személyi kör mind az írott sajtó, mind az internetes oldalak esetében nehezen meghatározható, így a helyreigazítást úgy kell közölni, hogy lehetőség szerint az internetes oldalt felkeresők a helyreigazítással is találkozassanak. Az elsőfokú bíróság ezt a célt szem előtt tartva rendelkezett a helyreigazító közlemény közzétételének módjáról. Megjegyezte, hogy a felperes kereseti kérelmében szereplő helyreigazítás módját nem megalapozatlansága, hanem közérthetősége és végrehajthatósága érdekében változtatta meg.

[20] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, annak megváltoztatását, a kereset elutasítását kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította. Öt munkaóra felszámításával, 65.000 forint/óra díjazás alapulvételével 412.750 forint másodfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére kérte a felperest kötelezni.

[21] Kiemelte, hogy a sérelmezett közlést közügyben kifejezett véleménynyilvánításként kell értékelni, így nincs helye sajtó-helyreigazításnak. A kifogásolt közlés politikai vélemény, amely aktuális közéleti vitához kapcsolódott, és kellő ténybeli alapon nyugodott. Az írás a felperesnek azt a magatartását kritizálta, hogy míg a Bizottság1 más elnökei a tiszteletdíjukról „lemondással” a Bizottság1, és ezáltal az adófizetők zsebében hagytak igen jelentős összeget, addig a felperes elnöksége alatt 100 millió forintot meghaladó forráshoz jutott az adófizetők terhére. Tulajdonképpen ő volt az úttörője az elnöki tiszteletdíj igénybevételének, így a sérelmezett közlés kellő ténybeli alappal bíró értékítélet, újságírói vélemény. A cikk címét és tartalmát képező közléseket összefüggésükben értékelve az a következtetés vonható le, hogy az újságíró nem önálló tényállításként, hanem véleményként adta elő, hogy a felperes 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A „közpénz eltüntetése” kifejezés valóban értékelhető jogszerűtlen, akár bűncselekmény gyanúját felvető kifejezésként is, de nem ez az egyetlen, a közgondolkodásban előforduló értelmezési lehetőség, hanem a közcél megvalósulását eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti. A cikkben megjelenített vélemény szerint a felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem inkább a felperes magánérdekének a biztosítását szolgálta, összevetve a Bizottság1 más elnökeivel. A közlés lényegében azt a kritikát fejezte ki túlzó, de a valósághoz köthető formában, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód is létezik a Bizottság1 pénzei kapcsán, ha annak elnöke nem él a tiszteletdíj felvételének lehetőségével. Márpedig a véleménynyilvánítás keretei között egyértelműen kritizálható az a tény, hogy a felperes igényt tartott a részére egyébként szabályszerűen megállapított juttatásokra, s nem mondott le a tiszteletdíj iránti igény érvényesítésének lehetőségéről, ahogyan azt más elnökök tették.

[22] Az alperes hangsúlyozta, hogy a sajtó mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze. Alkotmányosan azt kell vizsgálni, az adott közlésnek van-e bármilyen köze egy adott közéleti vitához, közszerepléshez; amennyiben van köze, úgy csak kivételesen igazolható a sajtó véleménynyilvánítási szabadságának korlátozása. Ennek kapcsán el kell választani a tényállítást az értékítélettől.

[23] Az a körülmény önmagában, hogy a felperes az őt érintő közlések tartalmát magára sérelmesnek tartja, nem teszi megállapíthatóvá a személyét érintő jogsérelmek

bekövetkezését. Az újságíró értékítéletével a társadalmat is megosztó közéleti vitához kapcsolódó véleményét fogalmazta meg, amely ekként a véleményszabadság oltalma alatt áll. Az Alkotmánybíróság által felállított mérce szerint a személyes meggyőződést közvetítő vélemények mindaddig, amíg összefüggésben állnak a közügyektől, a véleményszabadság alkotmányos oltalmát attól függetlenül élvezik, hogy helyesek vagy helytelenek, tetszők vagy nem tetszők, egyes megítélések szerint értékes, vagy éppen értéktelen gondolatokat tartalmaznak. A „tüntetett el” kifejezés a magyar köznyelvben nem kizárólag, sőt, nem elsősorban a büntetőjogi értelemben vett sikkasztás vagy egyéb szolgáltatások szinonimájaként használatos. Az adott esetben ennek használatával a szerző erkölcsi bírálatot juttatott kifejezésre. Az újságíró álláspontja szerint bár a felperes magatartása feddhetetlen, de ellentétes a magyar sport legnemesebb és legjelentősebb szervezetének hagyományaival, ezáltal a társadalmi elvárásokkal, azaz morális alapon megkérdőjelezhető. A közlés lényegi mondandóját az adta, hogy ugyanezt a tisztséget más elnökök közpénz igénybevétele nélkül, a felperes viszont jelentős közpénzt igénybe véve látta el. Az, hogy ez erkölcsös-e, értékítélet, ugyanis nem verifikálható vagy cáfolható tény.

[24] Az alperes véleménye szerint a sérelmezett közlés nem keltett hamis látszatot. A Kúria gyakorlata szerint a műsorl egyoldalú, megtévesztésre alkalmas vagy önkényes módon csoportosítása, egymás mellé helyezése akkor valósítja meg azok hamis színben feltüntetését, ha ezzel tartalmuk megváltozik. Önmagában nem valósítja meg a való műsorl hamis színben való feltüntetését az, hogy a való műsorl között az olvasó esetlegesen a cikk tartalmán túlmutató összefüggést vélhet. A sajtószabadság érvényesülésének fontos része, hogy a sajtó számára adott legyen annak lehetősége, hogy a tudomására jutott műsorlból, adatokból következtetéseket vonjon le, erről kifejtse véleményét. Közügyek esetében a véleménynyilvánítási szabadság lehetőségei még az átlagosnál is tágasabbak, és személyiségi jogsértés csak akkor állapítható meg, ha a közlés valós tényalap nélkül, pusztán lejárató szándékkal történik. Az, hogy az írás mit sugall, sajtóhelyreigazítás tárgya nem lehet.

[25] Az a közlés, hogy a felperes közpénzt tüntetett el, nem keltette annak hamis látszatát, hogy a felperes törvénytelen eszközökhöz folyamodott, azaz bűncselekményt követett el. A cikk közvetve sem utalt arra, hogy a felperesnek törvénytelen eszközökre lett volna szüksége ahhoz, hogy közpénzt vegyen igénybe a Bizottság1-on keresztül. Nem állította, és egyértelmű, még csak közvetve sem utalt arra, hogy a felperesnek törvénytelen eszközökre lett volna szüksége ahhoz, hogy a Bizottság1-on keresztül közpénzt vegyen igénybe.

[26] Nem állnak fenn tehát a hamis látszat keltése megállapíthatóságának a következetes joggyakorlatban kimunkált feltételei. Az olvasóknak a cikkben felsorolt műsorl, valamint az abba ágyazott vita alapján egyértelműen lehetőségük van annak eldöntésére, egyetértenek-e az újságíró markáns véleményével, avagy sem. Az, hogy az átlagolvasó, vagy adott esetben a cikket olvasó felperes az elé tárt műsorlból milyen következtetésre jut, nem a sajtó felelőssége; az egyéni értékítélet sajtó-helyreigazítás alapja nem lehet. A szerkesztői szabadság alapelve szerint a sajtótermék tartalmának meghatározása szabad, azt pedig az újságíró szabadon döntheti el, egy adott témát hogyan és milyen eszközökkel dolgoz fel, mire helyezi a hangsúlyt, mit emel ki. Ez a szabadság közügyet, közpénzt, közszolgáltatást érintő cikk esetében magasabb szintű oltalmat, alaptörvényi védelmet élvez.

[27] Kiemelte azt is, hogy a kereset megítélése szempontjából a felperes személyének kiemelt szerepe van. Ő, mint a Bizottság1 volt elnöke és mint olimpikon közszereplőnek minősül, ezért fokozott tűrési kötelezettsége van az őt ért közlések, kritikák, vélemények, megállapítások kapcsán. Emellett nyílt politikai közszereplést is vállalt azzal, hogy a Párt1 2025. február 15-ei kongresszusán felszólalt, majd hosszú interjút adott több médianak is, s nagyívű politikai ambícióit taglalta.

[28] Az alperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 342. § (1) és az Smtv. 12. § (2) bekezdése megsértésével határozta meg a helyreigazító közlemény közzétételének módját és túlterjeszkedett a felperes kereseti kérelmén. A felperes ugyanis nem a teljes helyreigazító közlemény közzétételét kérte a főoldalon, csupán a „Felperes1 volt Bizottság1 elnökkel kapcsolatos valótlan híresztelés” közlemény közzétételét, egyidejűleg ennek szövegére kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhetővé tételét.

[29] Ezen túlmenően a helyreigazítás közzétételének módja túlterjeszkedett az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt azon a fordulaton, hogy a helyreigazítást – a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben – kell közzétenni. A felperes kizárólag az eredeti cikk helyén közzétéve kérhetett helyreigazítást, mivel csakis így lehetséges, hogy az az eredetileg sérelmezett cikkel azonos módon valósuljon meg.

[30] Az elsőfokú ítéletnek az a rendelkezése, miszerint az alperes a főoldalon közzétételre addig köteles, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább harminc napig, ugyancsak nincs összhangban a jogszabályi követelményekkel, illetve a sajtóperekben kialakult bírói gyakorlattal. Az Smtv. idézett rendelkezése szerint ugyanis a helyreigazítást a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a teljes helyreigazító közlemény ilyen időtartamban közzététele semmilyen összhangban nincs az idézett jogszabályi rendelkezéssel, ugyanis köztudomású, hogy az internetes sajtótermék főoldalán kizárólag a cikkek címei kerülnek elhelyezésre, és a teljes főoldal tartalma a cikkek frissülése folytán folyamatosan lejjebb kerül, illetve legfeljebb 24 óra alatt a teljes főoldal tartalma lecserélődik. Kiemelt súlya van annak is, hogy a portál kezdőoldalán a sérelmezett cikk címe jelent meg, maga a kifogásolt közlés nem. Ezért szükségtelen és indokolatlan a teljes közlemény feltüntetése a főoldalon, azaz azon a felületen, ahol maga a sérelmezett közlés egyáltalán nem is valósult meg. A duplikált megjelenés meghaladja mind a terjedelmet, mind a megjelenési módot, a helyreigazító közlemény rendeltetését nem tudná betölteni. Álláspontja szerint a főoldalon szükséges, egyben elégséges módon elhelyezett mondatból egyértelműen megállapítható, hogy a helyreigazítás mivel kapcsolatos, annak tartalma nem félreérthető. A helyreigazítás tényére figyelemfelhívás a címoldalon elegendő információt nyújt ahhoz, hogy a felperes személyére vonatkozó hír iránt érdeklődő olvasó a linkelt tartalommal megjelenő szöveg segítségével az eredeti cikkekre keressen, és azt a helyreigazítással együtt olvashassa.

[31] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását, valamint az alperes másodfokú perköltségében marasztalását kérte. Perköltség igényét öt munkaóra felszámításával a keresetlevélhez csatolt nyilatkozat szerint 322.864 forint + ÁFA = 410.037 forint összegben jelölte meg.

[32] Kiemelte: az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan közlést, és az véleménynyilvánításként értékelendő, továbbá, hogy a sérelmezett közlés nem kelt hamis látszatot, őt fokozott tűrési kötelezettség terheli, végül arra is, hogy a törvényszék megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését és az Smtv. 12. § (2) bekezdését.

[33] A felperes szerint a per tárgyát képező kijelentés, hogy 125 millió forint közpénzt tüntetett el a Bizottság1 elnökeként, sem véleményként, sem műsorl1ből levont következtetésként nem értékelhető. Az „eltüntet” egyértelműen tényállítás, ráadásul negatív, kifejezetten bűncselekményre utaló kifejezés, melynek valóságtartalma egyértelműen bizonyítható. Az átlagolvasó e kifejezés hallatán nyilvánvalóan és egyértelműen elsődlegesen arra gondol, hogy jogtalan módon, meg nem engedett eszközökkel, jogszabályba ütközően, akár bűncselekményt elkövetve jutott hozzá az érintett olyan pénzösszeghez, amelyhez nem lett volna joga. A sérelmezett kijelentés arra utalt, hogy a Bizottság1 elnökeként rábízott összeget nem kezelte megfelelően, s tüntetett el közpénznek minősülő, százmilliós nagyságrendű összeget. Az alperes a cikk címében megváltoztatta az abban foglaltak tényleges tartalmát, és azokkal ellentétben jogellenes pénzeltüntetésre, tulajdonképpen sikkasztásra, hűtlen vagy hanyag kezelésre utalva tett valótlan tényállítást, lejáratási szándékkal.

[34] Megjegyezte, hogy a Bizottság1 bevételeinek ötöde származik csupán közpénzből, de attól függetlenül is, közpénz-e azon összeg forrása, amely részére tiszteletdíjként és költségterítésként megfizetésre került, az annak a Bizottság1 elnökeként eltüntetésére utaló kifejezés kifejezetten valótlan tartalmú, az objektív műsorl1kel ellentétes. Az alperes újságírója tehát nem azt a magatartását kritizálta, hogy a Bizottság1 korábbi, és az őt követő elnöke az adófizetők zsebében hagytak igen jelentős összegeket, hanem kifejezetten a közpénz jogellenes eltüntetésére utaló kijelentést tett.

[35] Megalapozatlan az alperesnek az az előadása is, hogy a sérelmezett közlés egy politikai vélemény, és aktuális közéleti, politikához kapcsolódó vélemény. Ezzel szemben a közlést az újságíró kifejezetten civil tevékenységéhez, a Bizottság1-ban betöltött vezető tisztségéhez kapcsolódóan fogalmazta meg, másrészt pedig nem is aktuális témához kapcsolódott.

[36] Téves az alperesnek az az állítása, hogy a per tárgyát képező kijelentésnek nem az az egyetlen értelmezési lehetősége, hogy jogszerűtlen, bűncselekmény gyanúját veti fel, hanem a közcél megvalósulását nem eredményező pénzköltést, pénzfelhasználást is jelentheti, ami a cikk szerzőjének azt a véleményét tükrözi, hogy az általa felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem inkább magánérdekének biztosítását szolgálta, összevetve a Bizottság1 más elnökeivel. Azzal egyébként, hogy a Bizottság1 elnökeként tiszteletdíjban, utazási költségterítésben részesült, a juttatás nem magánérdekének biztosítását, hanem munkája ellenértékét szolgálta. Tulajdonképpen az alperes azt vonta kétségbe, hogy sportvezetői tevékenységéért díjazásra lett volna jogosult. Fizetése (tiszteletdíja) létfenntartását biztosította, ugyanis Bizottság1 elnöki tisztsége mellett más kereső tevékenységet nem végzett. Önmagában abból a tényből, hogy más Bizottság1 elnökök nem részesültek tiszteletdíjban, nem következik, hogy a részére történő kifizetés közpénz eltüntetését, jogtalan felhasználását jelentette.

[37] Az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra is, hogy a cikk szerzőjének véleménye szerint a felvett tiszteletdíj nem a közcél megvalósulását, hanem magánérdekének biztosítását szolgálta; ilyen kijelentés a cikkben nem is szerepel. Nonszensz továbbá az alperesnek az a megállapítása, miszerint a cikk szerzője Bizottság1 elnökként kapott éves juttatásának emelkedését elemezte, s hasonlította össze elődjei juttatásával, illetőleg azok hiányával. Ehhez képest az írás nem tartalmazza, hogy a közérdek szempontjából előnyösebb felhasználási mód az, ha a Bizottság1 elnök nem részesül tiszteletdíjban. Az pedig, hogy az elvégzett munkájáért valaki díjazásban részesül, függetlenül attól, a közsférában tevékenykedik-e, vagy sem, nem minősülhet pénz eltüntetésének. Ezen az alapon az állami sférában dolgozó valamennyi munkavállaló tevékenysége is közpénz eltüntetéseként lenne minősíthető.

[38] A felperes megjegyezte azt is, hogy a cég1 Zrt. kiadásában megjelenő összes vármegyei hírportál szerkesztőségével szemben pert indított. Tizenöt törvényszék adott helyt helyreigazítás iránti kérelmének; e tény önmagában igazolja, hogy az elsőfokú ítélet helytálló volt.

[39] Minden alapot nélkülöz, hogy a „tüntetett el” kifejezés a magyar köznyelvben ne elsősorban a büntetőjogi értelemben vett sikkasztás vagy egyéb büntetőjogi tényállások szinonimájaként lenne használatos, hanem csak erkölcsi bírálatot juttat kifejezésre. Hasonlóan, alaptalan az a hivatkozás is, miszerint a szerző azt a véleményét fogalmazta meg, hogy morálisan megkérdőjelezhető a Bizottság1 elnök fizetésének felvétele. Megalapozatlan, hogy az alperes írása ne vonta volna kétségbe a közpénz igénybevétele jogszerűségét, illetőleg annak mértékét. A közlés valós ténybeli alap nélkül, pusztán lejárató szándékkal történt, amit igazolnak a „trükkös”, „extra”, „nyerészkedett”, „trükközések”, „saját előnyére fordította” és „pénzügyi trükközések” fordulatok.

[40] A felperes megjegyezte azt is, hogy a közlés valótlan kijelentéssel nem politikai közszereplői tevékenysége kapcsán illette őt.

[41] Alaptalanul hivatkozott az alperes fellebbezésében arra is, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 342. § (1) bekezdését, ugyanis teljes egészében a kereseti kérelemnek megfelelő döntést hozott. Az, hogy a valóságközlést nem kellett volna elrendelnie a bíróságnak, nem a Pp. 342. § (1) bekezdését érintő kérdés. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen nem terjeszkedett túl, annak megfelelő döntést hozott.

[42] A felperes álláspontja szerint jogszerűen kötelezte az elsőfokú bíróság az alperest a helyreigazító közlemény főoldalon történő közzétételére legalább 30 napos időtartamban, ezzel nem terjeszkedett túl a sajtó-helyreigazítás törvényi célján. Utalt arra, hogy amennyiben a főoldalon nem jelenik meg a teljes helyreigazító közlemény, akkor nem teljesül az Smtv. 12. §-ban és a PK 15. számú állásfoglalásban támasztott követelmény, azaz, hogy a helyreigazító közlemény a cikk sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben jelenjen meg. Ezért az elsőfokú bíróság által alkalmazott megoldás nem lépte túl a szükséges mértéket, így megfelel a jogszabályi követelményeknek és az állandóan követett gyakorlatnak.

[43] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírálva megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

[44] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan kötelezte az alperest helyreigazító közlemény közzétételére.

[45] A másodfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a sérelmezett közlést valótlan tényállításként, vagy véleményként kell-e értékelni. Míg a tény a való világ része, a múltban létezett, vagy létező, észlelhető jelenség, állapot, esemény, történés, cselekvés, addig a vélemény valamely tényre vonatkozó, ember által tett következtetés, értékítélet. Az, hogy a tény való-e, bizonyítható, avagy cáfolható, ugyanakkor a véleményhez a valóság kritériuma nem fűződik.

[46] A sajtó-helyreigazítás iránti kérelem elbírálásakor a bíróságnak tartalmi elemzést kell végeznie, mégpedig úgy, hogy az írást a maga egészében vizsgálja. Miként a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja rögzíti, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket valóságos tartalmuk, nem pedig formális megjelenésük szerint kell figyelembe venni; a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, melynek során a társadalmilag kialakult közfelfogásra is tekintettel kell lenni. Abban az esetben, ha valamely közlésnek több értelem tulajdonítható, elsődlegesen a sajtóközleményben érintett számára kedvezőtlenebből kell kiindulni.

[47] Az adott esetben a közlés értelmezésekor kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani a címnek, mely szerint a Párt1 új embereként a felperes korábban a Bizottság1 elnökeként 125 millió forint közpénzt tüntetett el. A cím a sajtóközlemény szerves része, az olvasó figyelmének felkeltését célozza, ezért önálló jogi jelentősége vitathatatlan {3214/2020. (VI. 19.) AB határozat, Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.281/20025/4. számú ítélete [24]}. A cím ugyanakkor leegyszerűsítő, pontatlan, így jelentősége van annak is, hogy ezt a leegyszerűsítő jelleget, vagy pontatlanságot a cikk tartalma ellensúlyozza-e.

[48] Ekként nem hagyható figyelmen kívül, hogy a közlés szerint a felperes a Bizottság1 „kasszájából saját magának és embereinek trükkös fizetésemelésekkel és extra járulékokkal” vett ki összesen 125,689 millió forintot, „megbukott”, „nyerészkedett a Bizottság1 élén”, „a szervezet forrásait saját előnyére fordította”, helyzete pedig a „pénzügyi trükközések” miatt lett „vállalhatatlan”. A cikk a felperes közéleti szerepvállalását úgy összegzi, hogy az az ember, „aki százmilliókat vett ki a Bizottság1-ból”, keres magának újabb lehetőséget.

[49] Mindezen tartalom mellett az átlagolvasó azt a következtetést vonhatja le, hogy a felperes tisztségével visszaélve törvénytelenül jutott több, mint 125 millió forint közpénzhez. Állításának bizonyítását az alperes meg sem kísérelte.

[50] Ezért az alperes köteles a valótlan műsor1 helyreigazítására.

[51] Az alperes azon fellebbezési hivatkozására figyelemmel, miszerint az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen és a Pp. 342. § (1) bekezdése, valamint az Smtv.

12. § (2) bekezdése megsértésével határozta meg a helyreigazító közlemény közzétételének módját, rámutat az ítéltábla az alábbiakra. A felperes keresetében a helyreigazító közleménynek a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a alperes1.hu oldalon a cikk megjelenési helyén, történő megjelentetését kérte. Nem irányult tehát a kérelme arra, hogy a helyreigazító közlemény a főoldalon jelenjen meg és az elsőfokú bíróság ítélete sem tartalmaz ezirányú rendelkezést.

[52] Az alperes további fellebbezési érvelésére – mely szerint nincs összhangban a jogszabályi követelményekkel, illetve a bírói gyakorlattal az, hogy az alperes addig köteles a közzétételre, ameddig az eredeti cikk elérhető, de legalább harminc napig - figyelemmel hangsúlyozza az ítéltábla a következőket. Jelentősége van annak, hogy az internetes cikkek általában hosszú időn át, folyamatosan elérhetőek, emellett pedig az internetes portálokon a közlések állandóan változó száma miatt a folyamatosan elérhető közlemények egyre kevésbé visszakereshetőek. A bírói gyakorlat alakította ki azt a közzétételi módot, hogy a helyreigazító közlemény rövid időn belül közzétételre kerül az eredeti közlemény linkjén, hasonló módon és terjedelemben, kommentár nélkül a cím alatt és a lead felett legalább harminc napig, illetve addig, amíg az eredeti cikk hozzáférhető. Ezen túlmenően azonos formai követelményekkel a helyreigazításra utaló cím, közlemény az internetes honlap kezdő oldalán rövid időtartamra megjelenik úgy, hogy arra kattintással az eredeti cikk és az abban foglalt helyreigazító közlemény elérhetővé válik (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.645/2024/6/II. számú ítélete).

[53] Az ítéltábla a fentiek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[54] Figyelemmel a felperes fellebbezési ellenkérelmére, a másodfokú bíróság utal arra, hogy a törvényszék ítéletében a valóság feltüntetését nem tartotta megalapozottnak, a felperes az ítéletet nem támadta, így az ítéltábla a valóságközlés indokoltsága kapcsán állást nem foglalhatott.

[55] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t 410.037 forint másodfokú perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében a felperesnek a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint megállapított tizenöt nap teljesítési határidőben.

[56] A másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése alapján az alperes tartalomszolgáltatóját, a cég1 Zrt.-t 48.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték megfizetésére kötelezte az államnak az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdésének c) pontja, 46. § (1) bekezdése és 62. § (1) bekezdésének e) pontja, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (1), (2) és (2a) bekezdései alapján.

Győr, 2025. július 4.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s. k.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró